

עינו? אותי? - הם לא ידעו, שאני כאן. והוא היה טוב אלי, הוא היה כל כך טוב אלי! הוא עשה הכל... הוא דאג שיהיו לי חיים נהדרים... שם, מלמטה, בחדר הסתרים שלי. לא חסר לי דבר. הכל מביא לי... הוא - בעצמו... אוכל טוב... תחילה, כשהייתי רעבה ולא יכולתי לאכול כמו כל האנשים, הוא היה יורד אלי ומאכיל אותי בכפית, כמו תינוק... אני הייתי גם חולה אז... ואחר כך, הוא הביא לי בגדים יפים, גם ספרים היו לי שם מלמטה, יש לי - גם עכשיו. רק אסור לפתוח את החלונות... כן. כדי שלא יראו. ובלילה - אני פה בעלת-הארמון, והכל, הכל שלי... כאשר אין פה נאצים.

